

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

22-05 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) (hierna klaagster) jegens (...) (hierna verweerster).

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. W.W.M. Hogenbirk-van Wijngaarden (lid), de heer dr. F.C.P. van der Horst (lid) en mevrouw L.S.A. Nuijtinck MSc. (lid)
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 20 mei 2022 ontving het College per e-mail een klachtschrift gedateerd 19 mei 2022 inhoudende een klacht over verweerster. Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij e-mail van 24 mei 2022. Bij e-mail van 25 mei 2022 deelde klaagster desgevraagd mee het klachtschrift niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend.

Het College verklaarde de klacht op 8 juni 2022 ontvankelijk. Bij brief van 13 juni 2022 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Het College ontving op 3 juli 2022 het verweerschrift gedateerd 30 juni 2022.

Het College besloot vervolgens om in deze zaak een hoorzitting te houden. Partijen werden hierover geïnformeerd bij e-mail van 9 september 2022 en bij brief van 22 september 2022.

De hoorzitting vond plaats op 7 december 2022 via Microsoft Teams. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat tegelijk met de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

1. Klaagster is de moeder van zoon X, geboren in 2006. De ouders zijn gescheiden in 2010. Bij beschikking van de rechtbank uit 2013 is de vader belast met het eenhoofdig gezag over X. De rechtbank bepaalde in dezelfde beschikking dat X zijn hoofdverblijfplaats bij vader kreeg. Klaagster kreeg een omgangsregeling met haar zoon.

2. Verweerster heeft een vrijgevestigde praktijk. Zij werkt onder meer als mediator en bijzondere curator.

3. Na de scheiding voerden de ouders vele juridische procedures tegen elkaar. In één van deze zaken verzocht klaagster om wijziging van het gezag en de hoofdverblijfplaats van X en verzocht vader om klaagster het recht op omgang met X te ontzeggen. De rechter besloot in deze zaak op 14 januari 2022 om verweerster te benoemen tot bijzondere curator over X. In de beschikking van de rechtbank stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘De rechtbank overweegt dat de vader stelt dat X heeft aangegeven dat hij op dit moment geen contact wil met zijn moeder. (...) De moeder betwijfelt of dit daadwerkelijk de wens is van X. Gelet op de aard en de ernst van de belangenstrijd en de daaruit voortvloeiende problematiek die uit de overgelegde stukken en het naar voren gebrachte tijdens de mondelinge behandeling (...) is gebleken, is de rechtbank van oordeel dat een bijzondere

curator benoemd dient te worden, om de belangen van X te behartigen en om te bezien of het daadwerkelijk de wens is van zoon X om geen contact te hebben met zijn moeder. De rechtbank merkt daarbij op dat de moeder heeft aangegeven dat zij zich erbij neer zal leggen als blijkt dat X inderdaad zelf de wens heeft geen contact met haar te hebben.

(...)

De rechtbank zal verweerster derhalve (...) opdragen: de belangen van voornoemde minderjarige te behartigen in de strijd tussen de ouders en daarbij vooral te bezien of en op welke wijze X contact wil met zijn moeder.'

In de beschikking verzocht de rechtbank aan verweerster om uiterlijk op 21 maart 2022 te rapporteren waarna partijen tot 4 april 2022 de gelegenheid kregen om te reageren op de rapportage en de gewenste voortgang van de procedure aan te geven.

4. Verweerster voerde op 14 maart 2022 een gesprek met X. In het gesprek gaf X aan dat hij op dat moment geen behoefte had aan contact met zijn moeder. Verweerster stelde vervolgens een rapportage op gedateerd 21 maart 2022. Zij concludeerde -voor zover hier van belang- het volgende: 'Nu bij X op dit moment geen ruimte bestaat voor omgang met zijn moeder, moet omgang in dit stadium in strijd worden geacht met zijn zwaarwegende belangen. Dat geldt ook als in aanmerking wordt genomen dat het met het oog op de ontwikkeling van X heel zorgelijk is dat hij sinds 2019 geen contact met zijn moeder heeft en dat voorlopig ook zo wil houden. Het ligt op de weg van *de ouders* om ervoor te zorgen dat X weer voldoende ruimte krijgt om onbelast contact te hebben met zijn *beide ouders*. Het behoort tot hun gezamenlijke ouderlijke verantwoordelijkheid om daartoe alles in het werk te stellen voorafgaand aan en nadat X de meerderjarige leeftijd heeft bereikt. De bijzondere curator spreekt de hoop uit dat zij daartoe alsnog in het belang van X en zijn verdere ontwikkeling een weg kunnen vinden.'

5. Na ontvangst van verweersters rapportage vond geen mondelinge behandeling plaats bij de rechtbank.

6. Bij beschikking van 30 mei 2022 besloot de rechtbank om klagster het recht op omgang met haar zoon te ontzeggen voor de duur van zijn minderjarigheid. De werkzaamheden van de bijzondere curator werden als beëindigd beschouwd. In de beschikking stond -voor zover hier van belang- het volgende:

'4.4. De rechtbank overweegt dat de bijzondere curator is benoemd om de belangen van X te behartigen en om te bezien of het daadwerkelijk de wens is van X om geen contact te hebben met zijn moeder. De moeder heeft er in haar reactie op het verslag van de bijzondere curator op gewezen dat de bijzondere curator niet met haar heeft gesproken, terwijl zij hiertoe wel gehouden was. De rechtbank acht het ontbreken van een gesprek met de ouders in het kader van de uitvoering van de specifieke opdracht in deze zaak echter geen tekortkoming. De bijzondere curator is benoemd met een zeer specifieke en gerichte opdracht, namelijk om de intrinsieke wens van X ten aanzien van de omgang met de moeder te onderzoeken. De reden daarvoor is geweest dat de moeder de mededelingen daarover van de vader en van Jeugdbescherming in twijfel trok. De moeder heeft zich in deze procedure juist op het standpunt gesteld dat X zijn wensen zonder inmenging van de ouders zou moeten kunnen uiten. Daarbij heeft zij te kennen gegeven dat, in het geval een bijzondere curator met een pedagogische achtergrond tot de conclusie komt dat X op dit moment geen contact met de moeder wil, zij zich daarbij zal neerleggen.

4.5. Uit het verslag van de bijzondere curator leidt de rechtbank af dat het de oprechte wens van X is om geen contact te hebben met zijn moeder, welke wens hij goed heeft kunnen onderbouwen. De rechtbank stelt daarmee vast dat X ernstige bezwaren tegen omgang met

zijn moeder heeft doen blijken. Bovendien volgt de rechtbank het advies van de bijzondere curator, die stelt dat het afdwingen van een omgangsregeling met de moeder ertoe kan leiden dat X klem komt te zitten of verloren raakt tussen de beide ouders met als gevolg dat de omgang ernstig nadeel zou opleveren voor de geestelijke of lichamelijke ontwikkeling van X.'

3. Het standpunt van klaagster en haar klacht

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. De eerste klacht is dat verweerster heeft nagelaten om te controleren of de persoon met wie zij op 14 maart 2022 heeft gesproken, klaagsters zoon is.
2. De tweede klacht is dat verweerster beweringen over klaagster doet zonder dat zij ooit contact heeft gehad met klaagster.
3. De derde klacht is dat verweerster geen rekening heeft gehouden met het feit dat X na het gesprek weer terug moest naar vader en dat van vrijheid geen sprake was bij X.
4. De vierde klacht is dat verweerster heeft geweigerd om zich te verdiepen in het dossier en om kennis te nemen van de feiten.
5. De vijfde klacht is dat verweerster in het gesprek suggestieve en gesloten vragen heeft gesteld aan X.
6. De zesde klacht is dat verweerster de brief heeft miskend die X aan de rechtbank heeft geschreven en waarin staat dat hij bang is voor zijn vader en dat hij op eigen houtje bij zijn vader is weggelopen omdat hij klaagster wilde zien. Verweerster wekt de indruk dat zij de noodzakelijke deskundigheid ontbeerde dan wel een vooropgezet doel had dan wel dat sprake was van 'confirmation bias'.
7. De zevende klacht is dat verweerster de diagnose van een rechtbankdeskundige over vader volledig buiten beschouwing heeft gelaten.
8. De achtste klacht is dat verweerster met haar handelwijze heeft meegewerkt aan ouderverstoting. Klaagster vindt dit kwalijk van een professional die zichzelf afficheert als forensisch mediator en pedagoog en die is aangesloten bij de Expertgroep Complexe Scheiding.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten, zakelijk weergegeven en voor zover hier relevant, het volgende naar voren.

1. De rechtbank heeft haar op 14 januari 2022 benoemd als bijzondere curator. De opdracht aan haar was nadrukkelijk beperkt tot de vraag naar de wil van X ten aanzien van contact met zijn moeder. De vraag was of X contact wilde met zijn moeder en zo ja, op welke wijze hij contact wilde. Het antwoord op deze twee vragen was dat X voorlopig geen contact wilde hebben met zijn moeder. Verweerster verwijst voorts naar de wensen en verwachtingen van de rechtbank en van de ouders zoals deze blijken uit de beschikking van 14 januari 2022. Deze wensen en verwachtingen tezamen met de zeer specifieke en gerichte opdracht hebben bepaald dat verweerster uitsluitend met X heeft gesproken.

2. Naar aanleiding van verweersters rapportage heeft klagster besloten geen verzoek te doen tot een mondelinge behandeling van de lopende rechtszaak. Als zij dit wél had gedaan had zij de mogelijkheid gehad om de rapportage te bespreken met de rechtbank, vader en de bijzondere curator. Met deze beslissing heeft zij het denkproces over de situatie met haar zoon afgekapt en verder aan de rechtbank overgelaten.

3. Wat betreft de eerste klacht is verweester van mening dat zij niet verwijtbaar heeft gehandeld omdat het adres van X en zijn burgerservice-nummer zijn gecontroleerd door de Raad voor de Rechtsbijstand. Het contact met X verliep via de rechtbank.

4. Wat betreft de tweede klacht is verweester van mening dat zij niet strijdig heeft gehandeld met de Leidraad van de Rechtspraak over de werkwijze van bijzondere curatoren ex artikel 1:250 BW, door niet met klagster te spreken. Het gesprek vond plaats conform de opdracht van de rechtbank. Bovendien was het de wens van klagster om het gesprek met X te laten plaatsvinden zonder inmenging van de ouders. De gang van zaken is door de rechtbank met beide ouders afgestemd in de mondelinge behandeling op 8 december 2021. Dit punt en de specifieke en gerichte opdracht die zij had gekregen, hebben ertoe geleid dat verweester uitsluitend met X heeft gesproken.

5. Wat betreft de derde klacht is verweester van mening dat zij niet verwijtbaar heeft gehandeld. Het gesprek met X betrof zijn actuele situatie. De bijzondere curator heeft van de rechtbank geen brief van X ontvangen. Haar opdracht was om de wil van X te onderzoeken wat betreft contact met zijn moeder.

6. Wat betreft de vierde klacht merkt verweester op dat dit een aanneme is van klagster.

7. Wat betreft de vijfde en zesde klacht merkt verweester op dat X zijn actuele gevoelens met haar heeft gedeeld en zijn wensen en behoeften heeft uitgedrukt. Hij heeft laten weten niet meer klem te willen zitten tussen zijn ouders. Dat 'iets' tussen zijn ouders hem meesleurt. Verweester is van mening dat zij ten aanzien van deze klachten niet verwijtbaar heeft gehandeld.

8. Wat betreft de zevende klacht merkt verweester op dat zij in haar rapportage duidelijke aanknopingspunten voor de ouders heeft geformuleerd.

5. De hoorzitting

1. Klagster brengt in de hoorzitting van 7 december 2022 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. Klagsters zoon bevindt zich in een situatie van oudervervreemding doordat de vader hem bij haar weghoudt. Het klopt dat zij tegen de rechtbank heeft gezegd dat het gesprek met de deskundige moest plaatsvinden zonder de inmenging van de ouders. Verweester had echter goed moeten kijken naar het kind en zich moeten verdiepen in de context. Het is dan schokkend dat verweester niet met haar wilde praten.

1.2. Verweester schrijft in de rapportage dat de ouders maar eens met elkaar moeten praten en het samen moeten oplossen. Het is echter niet op te lossen met deze vader gelet op zijn persoonlijkheid. Bovendien heeft hij alle macht omdat hij alleen het gezag heeft.

1.3. Verweester verklaart in deze hoorzitting bij het College dat zij geen signalen van ouderverstoting heeft gezien bij zoon X. Dit baseert zij op een gesprek van slechts drie kwartier. Zij had veel diepgaander onderzoek moeten doen. Er is wel degelijk sprake van vervreemding. Er is sprake van een vader die zijn kind volledig onderdrukt. Denkt verweester werkelijk dat ze bij zo'n

slimme jongen als haar zoon de juiste signalen ziet in een gesprek van drie kwartier?

2. Verweerster brengt in de hoorzitting van 7 december 2022 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. De rol van de bijzondere curator is om het belang van het kind in en buiten rechte te vertegenwoordigen. Dit houdt onder meer in dat goed met het kind moet worden gesproken en goed naar het kind moet worden geluisterd. Verweerster heeft op 14 maart 2022 een oprecht gesprek gehad met zoon X. Zij heeft in de rapportage haar bevindingen weergegeven van dit gesprek.

2.2. Haar afwegingen om geen inmenging van de ouders toe te laten in het onderzoek, waren dat zij uit de beschikking heeft afgeleid dat inmenging van vader of Jeugdzorg niet gewenst was. Moeder heeft voorts in de rechtbank gezegd dat zij de uitkomst van de bevindingen van de onafhankelijke persoon zou respecteren. Voorts heeft de rechtbank expliciet gevraagd om de wil van het kind weer te geven en om dat zo zuiver mogelijk te doen.

2.3. Voorafgaand aan haar opdracht is een heel lange periode geweest waarin de ouders het niet eens konden worden. De hulpverlening is voorts niet succesvol geweest. Zoon X is ouder dan 12 jaar. Dan weegt zwaarder wat hij ervan vindt. Het was haar taak om te beoordelen of omgang met zijn moeder in dit stadium in strijd was met zijn zwaarwegende belangen. Hij heeft zich hierover uitgesproken: hij wil op dit moment geen contact met zijn moeder. Als het woordje 'vooral' niet in de beschikking had gestaan, zou dit niets hebben veranderd aan haar taak, namelijk het belang van het kind behartigen. Dit houdt in: praten met de zoon en kijken naar zijn behoeften en wensen. Hoe denkt hij over de situatie en hoe ziet hij zijn eigen toekomst? De vraag van de rechtbank om naar de wil van de zoon te kijken, is een heel expliciete vraag die zelden voorkomt in een beschikking. Meestal gebruikt de rechtbank algemene termen.

2.4. Als verweerster een gesprek heeft met een kind zegt zij in het algemeen in haar inleiding dat er zorgen zijn en vraagt zij of dit wordt herkend. Zij haakt vervolgens in op de reactie van het kind. Zij vraagt ook meestal: Wat zou jij zelf over de situatie willen vertellen? Als een kind 15 jaar is, zoals zoon X, zoekt zij de samenwerking. Dit houdt in dat zij met het kind afsprekt hoe het gesprek wordt gevoerd. Zij heeft tegen zoon X gezegd dat zij het gesprek samen zouden doen. Wat voor hem belangrijk was, ging ze proberen letterlijk op te schrijven. Zij heeft gedurende het gesprek de voor haar belangrijke antwoorden letterlijk opgeschreven en hem vervolgens in het gesprek gevraagd of hij het ermee eens was wat er stond. Dit is de manier waarop zij te werk gaat. Door letterlijk te citeren wat een kind heeft gezegd, probeert zij de authenticiteit te verhogen. Verweerster denkt dat dit een extra waarde heeft.

2.5. De wijze van rapporteren van verweerster hangt samen met de vraag van de rechtbank. De opbouw is erg afhankelijk van de casus. Het komt voor dat zij meer achtergrondinformatie geeft dan in dit geval is gebeurd. Zij heeft gerapporteerd op basis van een heel lange ervaring. Het ging in deze zaak niet om oudervervreemding maar om wat de zoon wilde. Zij heeft ook geen oudervervreemding gezien bij dit kind. Dat neemt niet weg dat zij hierover iets had kunnen schrijven. Als kinderen een ouder echt afwijzen of hiervan zijn vervreemd, ziet verweerster zogenoemde kind-kenmerken. Deze heeft zij niet waargenomen in het gesprek met zoon X.

2.6. Op de vraag van het College waarom verweerster niet in de rapportage heeft vermeld dat het juist in deze zaak van belang was om een mondelinge behandeling te laten plaatsvinden bij de rechtbank, antwoordt verweerster dat zij dit meestal niet doet maar zich kan voorstellen dat zij dit had kunnen doen. Zij vindt dit een goede suggestie.

6. Juridisch kader

De Beroepscode

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden. Op 1 september 2021 is een aangepaste versie van de Beroepscode in werking getreden. Op de onderhavige klacht is de aangepaste Beroepscode 2017 van toepassing omdat de gedragingen waarover wordt geklaagd, plaatsvonden na 1 september 2021.

Artikel 37 van de Beroepscode, editie september 2021, (zorgvuldig rapporteren) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘1. Indien de pedagoog een rapportage opstelt, beperkt hij zich tot het verstrekken van de gegevens die voor de beantwoording van de vraagstelling van belang zijn en hij vermeldt de beperkingen die voor zijn bevindingen gelden. De pedagoog neemt bij het opstellen van de rapportage de volgende regels in acht:

- het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;
- het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;
- in het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;
- het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen of instanties;
- de rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.’

7. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van het handelen van de pedagoog er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog op het moment van zijn handelen is gebleven binnen de grenzen van wat van een redelijk bekwame beroepsuitoefenaar kan worden verwacht, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. De eerste klacht is dat verweerster heeft nagelaten te controleren of de jongen met wie zij op 14 maart 2022 heeft gesproken de zoon van klagster is. In haar verweer merkt verweerster hierover op dat zij het contact met de zoon heeft gelegd via de rechtbank en dat zijn burgerservice-nummer en het adres zijn gecontroleerd. Klagster heeft deze gang van zaken niet weersproken zodat van de juistheid hiervan wordt uitgegaan. Verweerster hoefde gelet hierop geen verdere stappen te zetten om de identiteit van de jongen vast te stellen. Er bestond ook tijdens of na afloop van het gesprek geen aanleiding om zijn identiteit nader uit te zoeken gelet op de inhoud van het besprokene. Deze klacht is ongegrond.

3.1. De tweede tot en met de achtste klacht hebben alle betrekking op het onderzoek dat verweerster heeft ingesteld in haar hoedanigheid van bijzondere curator en op de rapportage van 21 maart 2022 die zij bij de rechtbank heeft ingediend naar aanleiding van haar onderzoek. Klagster stelt dat verweerster ten onrechte haar onderzoek heeft beperkt tot één gesprek met de zoon, dat zij in dit gesprek suggestieve en gesloten vragen heeft gesteld, dat verweerster ook met klagster had moeten spreken en dat zij geen rekening heeft gehouden met het feit dat de zoon na het gesprek weer terug moest naar zijn vader. Verweerster heeft voorts geweigerd om zich te verdiepen in het dossier, een aantal stukken ten onrechte buiten beschouwing gelaten en meegewerkt aan ouderverstoting.

3.1. Het College merkt op dat in deze zaak het handelen van verweerster wordt beoordeeld in haar hoedanigheid van pedagoog en niet van bijzondere curator. Toetsing van het handelen vindt derhalve plaats aan de Beroepscode van de NVO. Een eventueel niet voldoen aan de Leidraad van de Rechtspraak over de werkwijze van bijzondere curatoren ex artikel 1:250 BW moet dan ook worden beoordeeld in het licht van de Beroepscode.

3.2. Vast staat dat de opdracht van de rechtbank aan verweerster een heel specifieke was, namelijk om de expliciete wens vast te stellen van zoon X over het hebben van contact met zijn moeder. Voorts staat vast dat klagster -tijdens de aan de opdracht voorafgaande zitting- tegen de rechtbank heeft gezegd dat een gesprek met zoon X hierover moest plaatsvinden zonder inmenging van ouders en dat klagster zich zou neerleggen bij het oordeel van de bijzondere curator. Gelet op deze punten in onderling verband bezien, handelde verweerster voldoende bekwaam door te besluiten om haar onderzoek te beperken tot de bestudering van het procesdossier en het voeren van een gesprek met de zoon. Hierbij is van belang dat de ouders al sinds hun scheiding in 2010 met elkaar zijn verwickeld in juridische procedures en dat de hulpverlening in deze jaren niet succesvol is geweest. Verweerster hoefde de geschiedenis van dit gezin niet verder te betrekken bij de uitvoering van haar opdracht. Eerdere rapportages, brieven en diagnoses kon zij buiten beschouwing laten. Zij kon zich beperken tot het richten op het vaststellen van de intrinsieke wens van de zoon vanuit de context die op dat moment gold, namelijk een zoon die bij zijn vader woont en een vader met het eenhoofdig gezag. Aan het woordje 'vooral' in de opdracht van de rechtbank hoefde verweerster niet de betekenis toe te kennen, dat zij verplicht was om haar onderzoek te verbreden bijvoorbeeld door een persoonlijk gesprek met klagster te hebben.

3.2. Niet is gebleken dat verweerster suggestieve vragen heeft gesteld aan de zoon. Vragen of hij van zijn vader en moeder houdt, merkt het College niet als zodanig aan. Evenmin is gebleken dat verweerster zich onvoldoende heeft verdiept in het dossier en de feiten zoals deze golden tijdens de uitvoering van haar opdracht. Verweerster verklaarde in de hoorzitting bij dit College dat zij geen oudervervreemding heeft gezien bij dit kind. De rechtbank heeft ook niet opgedragen om dit verschijnsel te betrekken in het onderzoek. Verweerster heeft hierover dan ook terecht niets opgenomen in haar rapportage.

3.3. Resumerend acht het College de tweede tot en met de achtste klacht ongegrond.

4. Hoewel verweerster met haar rapportage aan de rechtbank strikt genomen is gebleven binnen de opdracht die haar is gegeven is, had de rapportage kunnen profiteren van een weergave van de overwegingen die zij heeft gemaakt gedurende het onderzoeksproces. Die overwegingen hadden de rechtbank, de ouders en zoon X transparanter kunnen informeren. Dit krijgt in deze zaak extra gewicht omdat deze overwegingen niet in een dossier zijn vastgelegd en daardoor niet op een andere manier beschikbaar kunnen komen voor zoon X en zijn ouders. De Beroepscode bepaalt in artikel 37 welke regels de pedagoog in acht moet nemen bij het opstellen van een rapportage.

8. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is ongegrond.

Aldus gedaan op 31 januari 2023 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris